

EMLÉKEZTETŐ
a Költség-vetési Intézmények Érdekegyeztető Bizottsága tizennyolcadik
üléséről
(1992. március 30.)

Az ülés elnöke: Török Imre, a kamarai tárgyalócsoport ügyvivője

Napirend: Az 1992. évi központi bérpolitikai intézkedések

Az 1992. évi állami költségvetésről szóló törvény az ezévi központi bérpolitikai intézkedéseknek csak a keretösszegét határozta meg, a felhasználást csak részben determinálta. Így a KIÉB jogosult az ágazati felosztásról és a végrehajtás egyéb kérdéseiről megállapodni. A Munkaügyi Minisztérium - a rendelkezésre álló adatok alapján - a felosztáshoz háttérszámításokat végzett, amelyeket a bizottság tagjai írásban megkaptak. A kormányzati oldal a bevezetőben közölte, hogy az írásos anyagban feltett elvi kérdésekre, illetve a konkrét felosztásra vonatkozóan a javaslatot az érdek képviselőktől várja.

A szakszervezeti oldal bevezetőként egy nyilatkozatot tett, miszerint:

- ha a KIÉB-nek módja lett volna az 1992. évi költségvetésről szóló törvényjavaslat benyújtása előtt az egyeztetésre, akkor most nem lenne szükség a tárgyalásra,
- a jelenlegi ülést csak első egyeztetésnek tekintik,
- a szakszervezetek készek a megállapodásra, de egyelőre nem világos, hogy miről egyezzenek meg,
- az átadott adatokat, illetve számításokat elégtelennek tekintik a megállapodáshoz (így nem tudják például, hogy a társadalombiztosítási járulék egy százalékpontos növekedését, a betegszabadság idejére járó díjazást, a minimálbér eset 1 egységgel emelkedését miből kell finanszírozni, mekkora lenne az évközi bérpolitikai intézkedések áthúzó hatása stb.), nem tartják továbbá kellő mélységűnek az adatok bontását,
- a munkavállalói oldal szolidáris az egészségügyi dolgozók reális bérkövetelésével,
- a szakszervezetek összeállították, hogy milyen további adatokat tartanak szükségesnek a tárgyalásokhoz. Kérik a kormányzati oldaltól ezen adatok rendelkezésre bocsátását és a KIÉB három héten belüli, újbóli összehívását.

Az önkormányzati és a kamarai oldal szintén úgy foglalt állást, hogy az érdemi tárgyalásra ezen az ülésen nem látnak lehetőséget.

Kormányzati részről válaszként elhangzott, hogy a bérpolitikai keret felhasználásáról a KIÉB-nek mindenképpen külön meg kellett volna állapodnia akkor is, ha a költségvetési egyeztetésre korábban került volna sor. A kormány szintén a megállapodásra törekszik, és ennek érdekében elfogadja, hogy ez csak az első tárgyalási forduló. A kormány kész megvizsgálni a szakszervezetek információs igénylistáját, de ennek kielégítéséhez meglehetősen korlátozottak a statisztikai adatforrások (például 1991-es tényadatok még nem állnak rendelkezésre). A részletkérdések tekintetében a Pénzügyminisztérium képviselője elmondta, hogy a tb. járulék 1 pontos növekedése és a betegszabadság idejére járó díjazás fedezetére 4,4 md forint keret áll központilag rendelkezésre. A bérpolitikai keretösszeg 44% társadalombiztosítási járulékot és 5% szolidaritási járulékot tartalmaz, a bérpolitikai intézkedések időpontja a KIÉB megállapodás része. A minimális bér esetleges évközi emelésére további külön keret nincs.

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium képviselője ismertette a tárca azon álláspontját, hogy mivel az oktatási és közművelődési dolgozók 3,2 md forintos bérpolitikai keretösszegének meghatározásánál még a társadalombiztosítási és a szolidaritási járulék emelése

nem lett figyelembe véve, a 2000 Ft-os személyenkénti átlagos emeléshez - amihez a tárca ragaszkodik - 450 millió forint többlet szükséges.

A Munkaügyi Minisztérium képviselője javasolta, hogy a további munka megalapozása érdekében a bizottság foglaljon állást legalább azokban az elvi kérdésekben, amelyekben lehetséges a döntés; pl., hogy a bérkeret felhasználása csak az állami költségvetési körben történjen, vagy a társadalombiztosítási területeken is, vagy hogy az elsődleges szempont a közalkalmazotti és közszerződési törvény előmeneteli rendszere bevezetésének segítése, vagy a legégetőbb pillanatnyi bérfeszültségek enyhítése legyen.

A szakszervezetek álláspontja szerint a bérszabályozási keret a társadalombiztosításra is vonatkozzon. Komolytalannak ítélik szempontként kezelni az új előmeneteli rendszerekre való átállást, mivel ehhez a keret kevés, a bevezetésük időpontja pedig még távoli. Kéri viszont a kormány javaslatát a 3,8 md forint felhasználására, mivel ebben a szakszervezet nem kíván kezdeményező lenni. Ugyancsak kéri, hogy a betegszabadság idejére járó díjazás finanszírozásával kapcsolatban a kormány mielőbb adjon ki a végrehajtásról állásfoglalást a költségvetési intézmények részére.

A társadalombiztosítás részéről kérték, hogy a bérszabályozási intézkedések erre a területre is vonatkozzanak, mivel ilyen célra tartalékuk nincs.

A kamarák képviselője azt kifogásolta, hogy az adatok túl összevontak, a belső aránytalanságok nem tükröződnek.

A kormányzati oldal jelezte, hogy az összehasonlító kereseti adatok által mutatott elmaradás alapján - a már kedvezményezett oktatáson kívül - elsősorban az egészségügy és a helyi önkormányzatok körében indokoltak központi bérintézkedések. Javasolták, hogy alakuljon ad hoc bizottság az adatok és számítások pontosítására, tartalmuk tisztázására, a következő ülés előkészítésére.

A napirendi pont kapcsán a bizottság- a következő döntéseket hozta:

- Ad hoc bizottság alakul a tárgyalócsoportok által kijelölt szakértőkből. A bizottság munkáját a MUM Bérmegállapodások Főosztálya szervezi.

- A KIÉB a napirendi pont tárgyalását a következő ülésén folytatja. Ennek időpontja: április 23. (csütörtök) 13 óra.

Egyéb napirendi pontként a szakszervezeti tárgyalócsoport ügyvivője hivatalosan átadta a tárgyalócsoportoknak az új ügyrendre vonatkozó javaslatukat és kérte annak mielőbbi napirendre tűzését.

Budapest, 1992. április 01.

Készítette: Horváthné Batár Emese